

Saarna Timoteuksen Jumalanpalvelusyhteisön sanajp:ssa

9. sunnuntai helluntaista, 1VK - Totuus ja harha

Kavahtakaa vääriä profeettoja, jotka tulevat teidän luoksenne lammastenvaatteissa, mutta sisältä ovat raatelevaisia susia. Heidän hedelmistään te tunnette heidät. Eihän orjantappuroista koota viinirypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita? Näin jokainen hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, mutta huono puu tekee pahoja hedelmiä. Ei saata hyvä puu kasvaa pahoja hedelmiä eikä huono puu kasvaa hyviä hedelmiä. Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen. Niin te siis tunnette heidät heidän hedelmistään.

Ei jokainen, joka sanoo minulle: 'Herra, Herra!', pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon. Moni sanoo minulle sinä päivänä: 'Herra, Herra, emmekö me sinun nimesi kautta ennustaneet ja sinun nimesi kautta ajaneet ulos riivaajia ja sinun nimesi kautta tehneet monta voimallista tekoa?' Ja silloin minä lausun heille julki: 'Minä en ole koskaan teitä tuntenut; menkää pois minun tyköäni, te laittomuuden tekijät'. (Matteus 7:15–23)

Evankeliumitekstissämme Jeesus kehoittaa meitä varoamaan vääriä profeettoja. Raamatussa profeetta ei ole ainoastaan henkilö, joka saa Jumalalta profetioita tulevasta, vaan myös Jumalan sanan julistaja. Jeesus sanoo siis: "varokaa vääriä profeettoja". Saman Paavali sanoo, hiukan eri sanoin, Roomalaiskirjeessä: "Kehotan teitä, veljet, varoamaan niitä, jotka saavat aikaan eripuraisuutta ja houkuttelevat teitä luopumaan niistä opetuksista, jotka olette saaneet.

Pysykää heistä erossa. Sillä sellaiset eivät palvele meidän Herraamme Kristusta" (Rm.16:17).

Tänä ekumenian ja yhteiskristillisyyden aikana nämä kehoitukset ovat meille kova läksy. Me mieluummin istumme ekumenisessa jumalanpalveluksessa kuuntelemassa, kun katolinen pappi saarnaa tai yhteiskristillisessä evankeliumistilaisuudessa, kun helluntailaisväritteinen oppi luo tunnelmaa, kuin toimimme näiden sanojen mukaan: "varokaa vääriä profeettoja" ja "pysykää heistä erossa". Meidän aikaamme nämä sanat eivät saa enää juuri edes kuulua kirkoissamme. Ja siellä missä vielä saavat, siellä ollaan hyvin pienessä marginaalissa. Kuitenkin - jokaisen seurakunnan paimenen yksi tehtävä on varoittaa ihmisiä, Jeesuksen ja Paavalin lailla, vääristä profeetoista: "varokaa vääriä profeettoja", "pysykää heistä erossa". Meidän aikaamme puhutaan yleensä vain siitä, mikä eri kirkkokuntia ja liikkeitä yhdistää, ja varotaan niitä, jotka vielä uskaltavat varoittaa vääristä opeista ja niiden opettajista.

Evankeliumitekstimme antaa meille myös eväitä väärin profeettojen tunnistamiseen. Se ensinnäkin opettaa, että väärät profeetat tulevat luoksemme lampaan villaan piiloutuneena: "he tulevat luoksenne lammasten vaatteissa". Meidän ei siis pidä odottaa, että he tulevat luoksemme suulta näyttävinä, vaan meille tulee olla itsestään selvyys, että he näyttävätkin lampaita - siis aivan samalta kuin oikeat profeetatkin. Kun olen lasteni kanssa käynyt katsomassa lampaita, olen saanut todeta, että lampaat ovat kiltin, lempeän, viattoman ja vaarattoman oloisia. Varmaan juuri siksi olen vienytkin heidät lampaita katsomaan. Juuri tuollaisena

siis väärät profeetat tulevat luoksemme. Kiltin, lempeän, viattoman - se on Raamattuun pitäytyvän ja Hengen hedelmää kantavan - ja vaarattoman oloisina. Heidän elämänsä näyttää kaikinpuolin hyvältä. Heidän päällään on lampaan villa.

Luther opettaa: "Emme siis mekään saa katsoa lammastenvaatteisiin, siten tulemme petetyiksi ja joudumme kuulemaan ja noudattamaan perkelettä Jumalan sijasta. Hän tulee näet meidän luoksemme lahkoissaan, villihenkiensä ja harhaoppisten kautta, ei sudennahoissa, joista hänet kyllä tunnettaisiin ja tiedettäisiin karttaa, vaan lammastenvaatteissa. Ensiksikin he näet viljelevät Jumalan sanaa, Raamattua, kerskaavat suuresti Kristuksesta ja Jumalan Hengestä, he tietävät kaikki paremmin kuin muut ihmiset ja esittävät oppinsa sellaisella tavalla, että vetävät puoleensa paljon ihmisiä, aiheuttaen siten suurta vahinkoa. Lisäksi he viettävät ankaraa, näköjään puhdasta elämää; melkein voisi valalla vanna heissä olevan pelkkää pyhyyttä ja heidän tarkoitustensa olevan oikeita ja hyviä, ja kuitenkin heissä on itse paha perkele... Jos siis sydämet ovat huolettomia ja joutilaita eivätkä pidä tarkoin sanasta vaaria, niin perkele hiipii niihin tuollaisten henkien väärän opin kautta, kuten käärme ruohikossa nukkuvaan ihmiseen."

Toiseksi evankeliumitekstimme opettaa, että "hedelmistä te heidät tunnette". Jeesus ei tässä tarkoita elämän lankeemuksia - tulevathan väärät profeetatkin luoksemme lammasten vaatteissa, ja sanoohan Paavali itsestäänkin, että "sitä hyvää, mitä minä tahdon, minä en tee, vaan sitä pa-

haa, mitä en tahdo, minä teen" (Rm.7:18-19) - vaan opin lankeemuksia.

Siitä me tiedämme, että Jumala ei ole lähettänyt luoksemme tulevaa profeettaa, että hän ei pyri kiinnittämään meitä luterilaiseen, Raamattuun perustuvaan tunnustukseen. Tämä käy hyvin ilmi, kun Paavali sanoo nämä edellämainitut sanat: "Kehotan teitä, veljet, varomaan niitä, jotka saavat aikaan eripuraisuutta ja houkuttelevat teitä luopumaan niistä opetuksista, jotka olette saaneet. Pysykää heistä erossa. Sillä sellaiset eivät palvele meidän Herraamme Kristusta". He eivät siis palvele meidän Herraamme Jeesusta Kristusta. Jumala sanookin vääristä profeetoista: "Katso, minä käyn niiden profeettain kimppuun, sanoo Herra, jotka ottavat sanansa omalta kieleltään, mutta sanovat: 'Se on Herran sana.' ". (Jer.23:31). Jeesus sanoo: "Hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, huono puu kelvottomia hedelmiä...Hedelmistä te siis tunnette heidät."

Väärä profeettakin on kuitenkin ihminen. Hän on Jumalan luoma ja lunastama. Jumalalle niin rakas, että hänen Poikansa kärsi helvetin tuskat hänen puolestaan. Ja hänkin voi olla myös kristitty. Vaikka Jeesus sanoo, että "sisältä he ovat raatelevia susia", me emme voi lähteä kaivamaan heille sudenkuoppia tai koirien ja pyssyjen kanssa susijattiin. Ja kukapa meistä voisi edes sanoa olevansa heitä kummempi. Paavali kirjoittaa: "Ei ole yhtäkään vanhurskasta...Nopein jaloin he rientävät vuodattamaan verta, tuhoa ja kurjuutta he jättävät jälkeensä. Rauhan tietä he eivät tunne" (Rm.3:10-16). Me jätämme kurjuutta jälkeemme. Jokainen meistä on susi lähimmäiselleen.

Evankeliumitekstimme loppuosassa Jeesus sanoo: "Ei jokainen, joka sanoo minulle: 'Herra, Herra', pääse taivasten valtakuntaan. Sinne pääsee se, joka tekee taivaallisen Isäni tahdon. Monet sanovat minulle sinä päivänä: 'Herra, Herra! Sinun nimessäsi me profetoimme, sinun nimessäsi me karkotimme pahoja henkiä ja sinun nimessäsi teimme monia voimatekoja.'. Mutta silloin he saavat minulta vastauksen: 'En tunne teitä. Menkää pois minun luotani, vääryydetekijät!'"

Moni profeetta tulee viimeisellä tuomiolla kokemaan ikävän yllätyksen, kun saa kuullakin Jeesukselta joutuvansa kadotukseen. Tässäkin on kyse profeetoista, sanovathan nämä ihmiset Jeesukselle: "Sinun nimessäsi me profetoimme" ja todellisesta yllätyksestä: "Herra! Herra! Sinun nimessäsi me...". Kuinka paljon sitten näin ikävästi yllättyneitä ihmisiä tulee olemaan kaikkiaan, kun profeetoistakin Jeesus sanoo, että "monet". Onhan opettajilla/julistajilla aina yleensä omat kuulijansa/tukijoukkonsa. Mutta vastausta me emme tiedä. Tiedämme vain Jeesuksen opetuksen perusteella, että kadotukseen on paljon enemmän tungosta kuin taivaaseen: "Monet menevät avarasta portista ja laveaa tietä, mutta se vie kadotukseen. Miten ahdas onkaan se portti ja kapea se tie, joka vie elämään, ja vain harvat löytävät sen!" (Mt.7:13-14).

Markuksen evankeliumissa Jeesus sanoo: "Ja niitä, jotka uskovat, seuraavat nämä tunnusmerkit: Minun nimissäni he ajavat pois pahoja henkiä. He puhuvat vierailta kielillä. He tarttuvat käsin käärmeisiin, ja vaikka he juovat tappavaa myrkyä, se ei vahingoita heitä. He panevat kätensä sairaiden päälle, ja nämä paranevat." (Mk.16:17-18). Todennäköisesti nämä profeetat ovat tunteneet tämän Jee-

suksen opetuksen ja ehkä juuri näissä sanoissa onkin yksi syy heidän yllättymiseensä.

Ihmeiden tekeminen ilman uskoa on Raamatun mukaan mahdollista: "Jos teidän keskuuteenne ilmestyy profeetta tai unennäkijä ja lupaa sinulle jonkun tunnusteon tai ihmeen, ja jos sitten todellakin tapahtuu se tunnusteko tai ihme, josta hän puhui sinulle sanoen: 'Lähtekäämme seuraamaan muita jumalia, joita te ette tunne, ja palvelkaamme niitä', niin älä kuuntele sen profeetan puhetta tai sitä unennäkijää, sillä Herra, teidän Jumalanne, ainoastaan koettelee teitä tietääksensä, rakastatteko Herraa, teidän Jumalanne, kaikesta sydämestänne ja kaikesta sielustanne." (5.Ms.10), "silloin ilmestyy tuo laitton, jonka Herra Jeesus on surmaava suunsa henkäyksellä ja tuhoava tulemuksensa ilmestyksellä, tuo, jonka tulemus tapahtuu saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla ja tunnusteoilla ja ihmeillä" (2.Tess.2:9). Meidän ei siis tulekaan istua aina siellä, missä näyttää eniten ihmeitä tapahtuvan, vaan saamme luottaa, että "kirkko on niiden keskuudessa, jotka oikein opettavat Jumalan sanaa ja oikein hoitavat sakramentteja" (Augsburgin tunnustuksen puolustus). Sillä Jumalan sana ei tyhjänä palaja, vaan saa menestymään kaiken sen, mitä varten se on lähetetty.

Syy siihen, miksi nämä profeetat tulevat viimeiseltä tuomiolla passitetuiksi kadotukseen: "En tunne teitä. Menkää pois minun luotani, vääryydetekijät!" , ei ole siinä, että he ovat langenneet opissa tai opettaneet väärin, vaan siihen on vain se yksi ja ainoa perinteinen selitys: heille Kristuksen sovitustyö ei ole ollut riittävä ansio viemään heitä taivaaseen. He ovat turvanneet myös lain tekoihin. Luther kirjoittaa: "Mahdotonta on Kristuksen ja lain mahtua sa-

maan sydämeen; joko lain tai Kristuksen on annettava toiselle tilaa. Jos kuitenkin olet siinä käsityksessä, että Kristus ja luottamus lakiin hyvinkin mahtuvat asumaan sydämessäsi rinta rinnan, sinun on hyvä tietää ja olla varma siitä, että siellä ei asukaan Kristus vaan Kristukseksi naamioitunut Perkele. Se sinua syyttää ja kauhistuttaa, se vaatii sinulta lain noudattamista ja omia tekojasi vanhurskauden edellytyksenä.

Sitä vastoin todellinen Kristus, niin kuin äsken sanoin, ei esitä sinulle syntiesi hyvittämisiksi mitään vaatimuksia eikä käske sinun luottaa hyviin tekoihisi. Oikea Kristuksen tuntemus eli usko ei aprikoi, oletko tehnyt tarpeeksi hyviä tekoja tullaksesi vanhurskaaksi tai kylliksi pahoja tekoja joutuaksesi kadotukseen. Se toteaa ilman muuta: jos olet tehnyt hyvää, ei sinua sen perusteella julisteta vanhurskaaksi, jos taas pahaa, ei sinua sen perusteella tuomita kadotukseen. En minä riistä hyviltä töitäsä niille kuuluvaa kunniaa enkä yhtään ylistä pahoja töitäsä, mutta kun puhutaan vanhurskauttamisesta, on pidettävä silmällä sitä, kuinka onnistumme säilyttämään Kristuksen. Ettei hänestä vain tulisi minulle hyödytöntä sillä tavalla, että alan himoita lain vanhurskautta! Kristus yksin minut vanhurskauttaa huolimatta pahoista teoistani ja ilman hyvien töitteni apua.

Jos ajattelen Kristuksesta tähän tapaan, silloin omistan todellisen Kristuksen, mutta jos katson hänen esittävän minulle lakia tai tekoja koskevia vaatimuksia vanhurskauden edellytyksenä, hän on käynyt minulle joutavaksi ja minä olen joutunut eroon hänestä" (Galatalaiskirjeen selitys 5:1). Paavali kirjoittaa: " kaikki, jotka perustautuvat lain tekoihin, ovat kirouksen alaisia" (Gal.3:10). Luther antaa tässä meil-

lekin tärkeän ohjeen: "on pidettävä silmällä sitä, kuinka onnistumme säilyttämään Kristuksen".

Evankeliumitekstimme loppuosassa, Jeesus myös sanoo, että taivaaseen pääsee vain se, "joka tekee taivaallisen Isän tahdon". Mikä on sitten tarkemmin tämä taivaallisen Isän tahto? Johanneksen evankeliumissa Jeesus sanoo: "Minun Isäni tahtoo, että jokaisella, joka näkee Pojan ja uskoo häneen, on ikuinen elämä. Viimeisenä päivänä minä herätän hänet."

Jeesus Kristus on itse tehnyt puolestasi jo tämän taivaallisen Isän tahdon. Viattomalla kärsimisellä ja kuolemallaan hän on tehnyt jo aivan kaiken valmiiksi, mitä iankaikkiseen elämääsi vaaditaan. Onhan kirjoitettu: "Hän kärsi rangaistuksen, jotta meillä olisi rauha, hänen haavojensa hinnalla me olemme parantuneet.". Jumalan tahto on siis kohdallasi jo tapahtunut. Saat olla aivan varma iankaikkisesta elämästäsi. Sinäkin, joka vielä koet syntiesi olevan sen esteenä tai olet turvannut omiin tekoihisi. Koska kaikki on jo tehty valmiiksi, sinun syntiesi ovat menettäneet merkityksensä, kun on kyse pelastuksen asiasta.

Jeesus Kristus on läsnä sanassa ja sakramenteissa. Paavali kirjoittaa, että Jeesus Kristus "on tullut meille viisaudeksi Jumalalta ja vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi". Katso häneen. Älä etsi itsestäsi uskoa tai mitään muutakaan pelastuksen perustaksi tai armossa olemisen vakuudeksi. Evankeliset laulavat iloisesti: "Kasteessa pääsin mä lapseksi Luojan, siinä jo antoi hän turvan ja suojan...Jeesuksen kuolema, kasteeni kallis, niissä on syn-

tinen taivaaseen valmis". Pyhä Pietari kirjoittaa: "teidät pestään nyt kasteella, ei siksi että te siinä luovuitte saastaisesta elämästä, vaan koska Jumala teki kanssanne hyvän omantunnon liiton."(1.Pt.3:21).

Jää tähän Jumalan rauhaan. Amen.